

[Arbejdsministeren.]

ger i tilsynsrådet om fondens virksomhed, at tage f. eks. lovgivningsmæssige initiativer her i folketinget på grundlag af de oplysninger, man får kendskab til som medlem af dette tilsynsråd, så visse parlamentariske konsekvenser kan der altså godt blive tale om.

Jeg skal ikke sige meget mere til hr. Niels Helveg Petersen om mulighederne for produktivitetstigninger. Det, der kræves for, at hele ordningen kan betale sig selv, er altså en produktivitetstigning på omkring 1/2 pct. om året, og det mener jeg der er gode muligheder for gennem de nye muligheder for investeringer, der er tale om, og ikke mindst gennem den mobilisering af reserver gennem medindflydelse og medejendomsret, som forslaget jo også vil medføre.

Hr. Frandsen var inde på spørgsmålet om forligsmandsloven og arbejderbeskyttelsen; der er ét forslag på folketingets bord, og der kommer et mere omfattende forslag om arbejderbeskyttelse inden så forfærdelig lang tid. Spørgsmålet om forligsmandsloven behandles jo i et særligt udvalg, hvor hovedorganisationerne er repræsenteret, og det må være rimeligt at afvente resultatet af dets arbejde.

Til hr. Ninn-Hansen, som siger, at forslaget betyder, at en lille klike kan bestemme det hele, skal jeg kun gøre den bemærkning, at denne lille klike i realiteten er 2 millioner lønmodtagere her i landet. Men hvem er det, der bestemmer i øjeblikket? Er det de tre storbanker med bestyrelsesrepræsentanter i de allerfleste aktieselskaber? Er det en mere demokratisk ordning end en ordning, der omfatter samtlige lønmodtagere, en ordning, hvortil der er knyttet nærdemokrati?

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Enggaard sagde, at han var glad for, at finansministeren nu klart havde erkendt, at de offentligt ansatte altså ikke fik andel i værditilvæksten. Så bliver jeg nødt til at sige, at det har jeg ikke sagt, så hr. Enggaard kan altså ikke bruge det.

Jeg har sagt, at den stigning i værditilvæksten, der kommer, kan man kun trække ud i det omfang, der er tale om realiserede værditigninger, men det er jo ikke rigtigt at slutte deraf, at så får de offentligt ansatte ingen andel i værditilvæksten. De offentligt

ansatte får nemlig andel i værditilvæksten præcis på samme måde som alle andre lønmodtagere, som er med i denne fond, fordi værditilvæksterne tilhører lønmodtagerne, og de får renter og udbytter af disse værditilvækster, og det er jo til syvende og sidst det, der er det afgørende. Jeg har da heller ikke forstået venstre således, at man ville argumentere for, at man skulle tage det hele ud, hvis man nu skulle lave en fond, som måske også venstre kunne gå ind for. Jeg tror derfor, det er nødvendigt at sige, at de offentligt ansatte får andel i udbytter og renter af værditilvæksten, og det er også det, der er det primære formål med økonomisk demokrati.

Må jeg så sige til hr. Niels Helveg Petersen, som var noget utilfreds med min fremstilling og min inddragelse af landbruget og husmændene i spørgsmålet om økonomisk demokrati og særlig lagde vægt på, at for bøndernes og husmændenes vedkommende var det netop det personlige, det var i egentlig forstand jordnært økonomisk demokrati: ja men er problemet ikke det i dag, at vi hverken kan eller skal lave dansk industri om til en husmandsbevægelse? Dette være sagt uden at forklejne husmændene, som har gjort en vældig indsats i Danmarks udvikling, men den mulighed står jo ikke åben.

Vi har en storindustri, vi har en industri, der skal udvikle sig, og helst endnu mere, end den er i dag; og derfor må der andre løsninger til end det, man kunne lave dengang. Der skal man dog være opmærksom på, at i det forslag, der ligger til forhandling, har hver enkelt lønmodtager en direkte personlig ejendomsret til de værdier, der her er tale om.

Hr. Ninn-Hansen sagde også noget, som jeg ikke kan lade stå upåttalt, nemlig, at jeg skulle have sagt — man har jo travlt med at citere andre — at altså finansministeren skulle have sagt, at dette var 100 pct. socialisme. Det har jeg aldrig sagt. Jeg har sagt, at det er et skridt på vejen, og jeg synes også, det er et godt skridt på vejen i retning af et bedre samfund, og der ligger også noget socialistisk i det, men jeg kender ikke den udtalelse.

Jeg håber da på, lad mig sige det, at der inden for dansk erhvervsliv er så megen moderne forståelse for samarbejde, at dette